

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul adjunct al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Ciobanu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, în cauza penală privindu-l pe

Severinov Alexandru Gheorghe, născut la 28 iunie 1970 în mun. Chișinău, dom. în mun. Chișinău, str. Independenței, 20/1, ap. 64.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.04.2012 - 01.10.2013 (prima instanță).
2. 28.11.2013 - 06.05.2014 (instanța de apel).
3. 02.09.2014 - 12.11.2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 octombrie 2013, Severinov Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Martin Olesea cu privire la repararea prejudiciului cauzat a fost respinsă.

2. De către organul de urmărire penală Severinov Alexandru a fost pus sub învinuire pentru faptul, că la data de 13 octombrie 2011, aproximativ la ora 08:00, conducând automobilul de model „Opel Astra” cu n/î C OE 156, în mun. Chișinău, pe str. Sprîncenoaia din direcția străzii Gh. Asachi spre str. șos. Hîncești, nu a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, în care se afla autoturismul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele art. 10 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că persoana care conduce un autovehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, la fel a încălcat prevederile art. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că: 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul

în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția;

b) dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase;

c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii;

d) situația rutieră.

2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, prin urmare a ignorat indicatorul rutier de avertizare nr. 1.21 din Regulamentul Circulației Rutiere „Copii” - sector de drum în apropierea școlilor, instituțiilor preșcolare etc., unde persistă pericolul apariției copiilor pe carosabil, potrivit imaginii video înregistrată pe cd-ul anexat la prezenta cauză penală, astfel ca urmare a acțiunilor sale, a comis tamponarea pietonului Martin Olesea care traversa partea carosabilă a str. Sprâncenoaia de la stînga spre dreapta, relativ deplasării automobilului condus de Severinov Alexandru.

În rezultatul accidentului rutier la pietonul care a fost tamponat de către acesta, Martin Olesea s-a constatat potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 142/D din 17 ianuarie 2012, în rezultatul examinării documentelor medicale prezentate: fracturi tasate cuneforme gr.I a corpurilor vertebrale Th 12, LI, L2, traumatism cranio-cerebral asociat manifestat prin comoție cerebrală, care au fost produse la acțiunea traumatică a unui obiect contondent-dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Acțiunile acestuia, de către organul urmărire penală au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, comis de către persoana care conduce mijlocul de transport.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Severinov Alexandru să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, pe motiv că prima instanța greșit a respins probele acuzării administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată fiind pertinente, concludente și admisibile, ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, încălcând prevederile art. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier 1.21 din Regulamentul Circulației Rutiere „Copii”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014 a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a achitat inculpatul Severinov Alexandru fiind pus sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, deoarece probele prezentate nici într-un caz nu confirmă și nu demonstrează vina lui Severinov

Alexandru în comiterea infracțiunii imputate lui, deoarece nici una din ele nu indică la aceea că Severinov Alexandru ar fi fost vinovat în comiterea accidentului rutier, că dînsul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii și inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, sau că nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă. Potrivit raportului de expertiză nr.1124 din 02 iulie 2013 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare a Ministerului Justiției, reieșind din materialul video prezentat spre expertiză, s-a constatat că conducătorul automobilului de model „Opel Astra” cu n/î C OE 156 nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare (f. d. 210-212, vol. I).

5. La 02 iulie 2014, decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul adjunct al Procuraturii de nivelul Curții de Apel, Ciobanu Sergiu, prin care solicită în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată invocînd că:

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de procuror;
- vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul de probe aduse de procuror, iar instanțele de judecată nu le-au dat apreciere justă;
- luînd în considerație faptul că accidentul a avut loc în zona de acțiune a indicatorului rutier de avertizare 1.21. din Regulamentul Circulației Rutiere „Copii” inculpatul era obligat să reducă viteza indiferent dacă sunt sau nu copii prin apropiere.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar la 02 iulie 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 06 mai 2014, pronunțată la 03 iunie 2014, în termen.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul recursului declarat de către procuror, rezultă că acesta critică hotărîrile judecătorești adoptate sub aspectul nepronunțării argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Ambele instanțe judecătorești au examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și au apreciat corect probele administrate, constatînd că n-au fost prezentate probe incontestabile de acuzare a lui Severinov Alexandru în cele incriminate și astfel, corect au concluzionat că nu-i demonstrată vinovăția, în

concluzie fapta inculpatului Severinov Alexandru nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Severinov Alexandru în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel corect a mai invocat, că „potrivit raportului de expertiză nr.1124 din 02 iulie 2013 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare a Ministerului Justiției, reieșind din materialul video prezentat spre expertiză, s-a constatat că conducătorul automobilului de model „Opel Astra” cu n/î C OE 156 nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare (f. d. 210-212, vol. I).

Potrivit raportului de expertiză nr. 1483 din 11 iulie 2012 și nr. 0063 din 17 ianuarie 2013 întocmite de Centrul Național de Expertize Judiciare a M. Justiției, s-a constatat că, urmei de frînare de 7,9 m. a automobilului de model „Opel Astra” cu n/î C OE 156, în condițiile accidentului rutier îi corespunde viteza de circa 42 km/h, spațiul de oprire în siguranță fiind de circa 25-27 m. Totodată nu s-a putut răspunde la întrebarea dacă avea sau nu șoferul automobilului de model „Opel Astra” cu n/î C OE 156 posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului, Martin Olesea, reieșind din materialele video prezentate din videoregistrator, adică reieșind din condițiile video care s-au fixat la momentul producerii accidentului rutier (f. d. 149-151,175-177, vol. I)”.

Instanța de apel corect a menționat că Regulamentul Circulației Rutiere reglementează și circulația pietonilor. Astfel, potrivit prevederilor art. 114 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere „pietonii trebuie să traverseze drumul numai pe la trecerile semnalizate, inclusiv pe pasajele denivelate, iar în lipsa acestora la intersecții - pe linia trotuarelor sau acostamentelor”, alin. (2) prevede că „în cazul în care în limitele vizibilității (100-150 m) nu sunt treceri pentru pietoni sau intersecții, ei pot traversa drumul numai după ce s-au asigurat că nu se apropie nici un vehicul, efectuând trecerea pe traiectorie perpendiculară în raport cu marginea drumului iar alin. (3) expres stipulează că „odată angajați în traversare, pietonii nu trebuie să încetinească mersul sau să se oprească fără motiv”.

În conformitate cu dispozițiile art. 116 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere „pietonilor li se interzice să se angajeze în traversare pe sectoarele de drum cu câmpul vizual limitat”.

Astfel, rezultă că, instanța de apel corect a constatat, că partea vătămată Martin Olesea a încălcat cerințele art. 114, 116 ale Regulamentului Circulației Rutiere, deoarece pietonul nu era în drept să înceapă deplasarea, fără a se asigura

că nu se apropie nici un vehicul și în afara intersecției, în situația în care intersecția era la doar zeci de metri de la locul tamponării, fapt care nemijlocit a și dus la producerea accidentului rutier.

Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a concluzionat și lipsa legăturii cauzale dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, ce semnifică lipsa temeiului de aplicare a răspunderii în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Legătura cauzală este prezentă dacă:

- încălcarea regulilor de securitate a circulației a precedat producerea urmărilor prejudiciabile;
- încălcarea respectivă a fost cauza producerii urmărilor prejudiciabile;
- încălcarea regulilor de securitate a circulației a creat un pericol real de producere a urmărilor prejudiciabile;
- încălcarea respectivă a transformat posibilitatea producerii urmărilor prejudiciabile în realitate.

Conducătorului mijlocului de transport, care nu a încălcat nici o regulă de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, nu i se poate imputa nepreîntâmpinarea consecințelor situației de accident, care a fost provocat de fapta altor participanți la trafic. Dacă calculul persoanei este întemeiat, însă circumstanțe neprevăzute sau neexecutarea obligațiilor de către alte persoane au condiționat aceste consecințe, atunci nici ele, nici faptele care le-au provocat, nu-i pot fi imputate.

Astfel, instanțele de judecată corect au conchis că învinuirea adusă lui Severinov Alexandru nu este bazată pe probe directe și incontestabile ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. În acest aspect, instanțele de judecată de fond și apel corect au concluzionat, că fapta lui Severinov Alexandru nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Mai mult ca atât, potrivit art. 24 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în proces își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe, ori persoane, iar instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Astfel, se relevă că instanța de apel, respectând principiul contradictorialității, a asigurat posibilitatea reală părții acuzării să prezinte anumite probe în susținerea învinuirii aduse lui Severinov Alexandru, care a fost achitat de către prima instanță, ceea ce acuzatorul de stat nu a făcut.

În această ordine de idei, Colegiul penal, enunță că temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și recursul declarat de procuror urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul adjunct al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Ciobanu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, în cauza penală privindu-l pe **Severinov Alexandru Gheorghe**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **03 decembrie 2014**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie